

Arrest

nr. 234 240 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. VERRUE
Gulden Vlieslaan 28
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VERRUE, die verschijnt voor de verzoekende partij C. CORNELIS, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Oekraïens staatsburger te zijn van gemengde Russische/Oekraïense origine. U bent afkomstig uit de stad Kharkov in de provincie Kharkov.

U verklaarde in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u vervolgd werd omwille van uw politieke activiteiten. U zou in september 1999 met een aantal gelijkgestemden hebben beslist om een nieuwe politieke partij op te richten, en zo in te gaan tegen het beleid van toenmalig president Koetchma en tegen de druk door de overheid op de kiezers tijdens de presidentsverkiezingen in 1999. U en de overige medeoprichters zouden een formele aanvraag tot registratie van de nieuwe partij hebben ingediend, maar deze aanvraag zou onbeantwoord gebleven zijn. U en uw medestanders

zouden desondanks actief zijn gebleven. Persoonlijk zou u ook op twee radiostations een toespraak hebben gehouden. Deze activiteiten leidden echter al snel tot problemen met de autoriteiten. U zou onder meer verschillende keren opgepakt zijn en er zou hierbij expliciet verwezen zijn naar uw politieke activiteiten. Uw klachten naar aanleiding hiervan bij de politie bleven zonder gevolg. U zou zich desondanks kandidaat gesteld hebben bij de wijkverkiezingen van eind maart 2000. Toen uw vrouw naar aanleiding van uw politieke activiteiten verkracht werd op 18 maart 2000, besloot u om met politiek te stoppen en het land te verlaten. U vluchtte half mei 2000 naar Rusland en reisde vervolgens door naar België, om hierop 20 juni 2000 een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Op 28 november 2012 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State.

U diende op 1 augustus 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in België in. In het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u begin jaren 2000 terugkeerde naar Oekraïne. U scheidde er in 2003 van uw vrouw V. (...) en u huwde in 2010 met T. J. (...). Op 3 november 2011 werd uw zoon M. (...) geboren.

U verklaarde dat u sinds de Maidan revolutie of 'de revolutie van de waardigheid' in 2014 politiek actief werd. U vertelde dat er een tweedeling was tussen separatisten enerzijds en diegenen die de regering steunden anderzijds. U wou tussen deze partijen vrede brengen en besloot daarom een actie op te zetten. Uw actie bestond eruit om tussen augustus 2014 en augustus 2018 in de straten van Karkhov pamfletten of geplastificeerde bladen op te hangen. U vermeldde op deze bladen of pamfletten telkens een titel en een link naar een artikel waarin over de situatie in Oekraïne werd geschreven. U wou hiermee mensen beïnvloeden om tijdens de verkiezingen voor de kandidaten te stemmen die vechten voor de vrede in Oekraïne.

Begin augustus 2018 was u rond middernacht op straat dergelijke pamfletten aan het ophangen toen u door enkele neonazi's werd ontvoerd. U werd door hen naar een garage gebracht waar u de volgende ochtend ondervraagd werd door een man die 'S. (...) ' heette. Hij beweerde lid van de veiligheidsdienst of de geheime dienst van Oekraïne (SBU) te zijn en hij wou weten wie uw baas was, wie u betaalde en wat voor activiteiten u deed om tegen het land te vechten. Hij kwam de volgende dag opnieuw langs en stelde dat hij u naar een officiële gevangenis zou brengen en u zou uitwisselen indien u hem deze informatie zou geven. U kon hem hierop echter geen antwoord geven.

U werd vervolgens verplaatst naar een illegale gevangenis in Kharkov waar u van augustus 2018 tot juli 2019 verbleef. Tijdens uw verblijf werd u er ondervraagd en gefolterd door een man die 'E. (...) ' heette. U mocht gedurende uw aanhouding vier keer uw familie bezoeken buiten de gevangenis. De eerste keer in november 2018 op de verjaardag van uw zoon, de tweede keer begin januari 2019, de derde keer begin april 2019 en de laatste keer begin juli 2019. U probeerde tijdens uw verblijf in de gevangenis de mishandeling en foltering te verminderen door aan te tonen dat u nuttig kon zijn voor hen en dat u voor hen geld kon verdienen. Zo lichtte u hen eerst in over uw handel in smartphones. Nadat uw hand door hen gebroken werd, besloot u om hen in te lichten over uw tweede handel in interieurdesign. U vertelde hen dat u goede connecties had met leveranciers van meubels en verlichting en u voor hen projecten kon uitwerken die geld zouden opleveren. Daarnaast herinnerde u zich dat u in maart 2018 met uw familie naar het winkelcentrum 'Ava Plaza' was gegaan en er daar een bedrijf of dienst was waar u nieuwe identiteitsdocumenten kon laten maken. U had daar samen met uw familie uw paspoorten en andere documenten reeds voor uw aanhouding laten inscannen. U zei daarom tegen E. (...) dat u contact had gemaakt met een zakenpartner om een groot contract of project uit te voeren in het 'Ava Plaza' winkelcentrum. U wou hiermee bereiken dat hij u toeliet om naar het winkelcentrum te gaan zodat u er in het geheim uw identiteitsdocumenten kon laten maken bij dit bedrijf of deze dienst. E. (...) ging akkoord met uw voorstel voor het project in het winkelcentrum én in de daaropvolgende maanden slaagde u erin – tijdens uw bezoeken aan dit winkelcentrum – om in het geheim uw identiteitsdocumenten te laten maken.

Nadat u over uw identiteitsdocumenten beschikte, maakte u begin juli 2019 gebruik van een bezoek aan het winkelcentrum om te ontsnappen. U vertelde tegen uw bewaker dat u met iemand moest afspreken om de betaling voor het project te regelen. Toen uw bewaker op dat moment naar de McDonalds ging, reed u met een taxi naar een adres dat u van een vriend had gekregen. U bleef daar tot uw vertrek uit Oekraïne. U verliet Oekraïne op 14 juli 2019 en u reisde met de bus naar de stad Kursk in Rusland waar u op 15 juli 2019 aankwam. U reisde dezelfde dag door naar de hoofdstad Minsk van Wit-Rusland én u reisde vanuit Minsk op 19 juli 2019 met de bus naar België.

Ter staving van uw huidige verzoek legt u volgende documenten neer: uw origineel paspoort, uw identiteitskaart, uw bus- en treinticket en Oekraïense medische documenten met betrekking tot de breuk in uw hand of pols.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst moet worden beklemtoond dat erin uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen omdat uw verklaringen fundamenteel ongeloofwaardig werden bevonden. Er werd vastgesteld dat u inconsistente verklaringen aflegde over uw politieke activiteiten, de plek waar uw vrouw mishandeld werd, de wijze waarop u uw internationaal paspoort verloor en de chronologie van uw relaas. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State, zodat alle rechtsmiddelen zijn uitgeput en de beoordeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

U voert in het kader van uw huidige verzoek evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorig verzoek, zodat dit gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw huidige verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die uw kans op internationale bescherming vergroten.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag van personen afkomstig uit Oekraïne op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet kan worden gekwalificeerd als een nieuw element dat op zich de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

U verklaarde in het kader van uw huidig verzoek dat u vreesde vervolgd te worden door de veiligheidsdienst of de geheime dienst van Oekraïne (SBU) en een neonazigroepering die met de SBU samenwerkte. U verklaarde dat u door deze organisaties op illegale wijze werd vastgehouden omwille van de politieke pamfletten die u had opgehangen in de straten van de stad Kharkov naar aanleiding van de Maidan revolutie.

Het commissariaat-generaal meent echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas omdat het gekenmerkt wordt door een opeenstapeling van weinig logische en onwaarschijnlijke verklaringen.

Vooreerst legde u weinig logische of weinig aannemelijke verklaringen af over de manier waarop u tijdens uw vasthouding contact hield met de buitenwereld. Zo beweerde u dat u tijdens uw illegale vasthouding reeds na een week uw telefoon terugkreeg en u tijdens uw periode van vasthouding 4 maal de toestemming kreeg om met uw gezin buiten de gevangenis af te spreken op publieke plaatsen. U vertelde dat u onder meer met uw gezin afsprak in het Gorki park, in het winkelcentrum 'Ava Plaza' en op het 'Skate Yard' dichtbij het park Shevshenko (CGVS, pg. 8). Daarnaast vertelde u dat u twee à drie keer per week de illegale gevangenis mocht verlaten omdat u een interieurproject voor hen zou kunnen uitwerken in het winkelcentrum 'Ava Plaza' omdat u op deze manier geld voor hen kon verdienen.

(CGVS, pg. 11 & 12). Dergelijke handelingswijze van de SBU of van aan de SBU gerelateerde neonazistische groepen, waarbij u meermaals de gevangenis kon verlaten om uw familie te bezoeken of een project uit te werken in een winkelcentrum, is echter onwaarschijnlijk in de door u geschetste context. Zo vertelde u tijdens het interview bij de DVZ dat u werd aangehouden door de groep C14 - een neonazistische groepering die volgens u gecontroleerd werd door de SBU - en dat u door deze groepering werd meegenomen naar een illegale gevangenis (Verklaring DVZ, rubriek nr. 15). U stelde in dit verband tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u eerst door een lid van de SBU werd ondervraagd én toen u op zijn vragen niet kon antwoorden, hij u vertelde dat u zou overgebracht worden naar een plek waar er mensen waren die veel kwader waren dan hem (CGVS, pg. 6 & 7). U zou bovendien tijdens uw verblijf in deze illegale gevangenis verschillende malen gefolterd en gemarteld zijn. De persoon die verantwoordelijk was voor uw foltering en marteling – E. (...) - zou u hierbij verteld hebben dat iedereen er nauw samenwerkte met de SBU (CGVS, pg. 8-11). Gelet op de hierboven geschetste context, met name dat u in opdracht van de SBU in een illegale gevangenis verbleef waar u naartoe was gebracht door een neonazistische groepering die u als een politieke vijand beschouwden en dat u op die plek verschillende malen gefolterd en gemarteld werd, is het onwaarschijnlijk dat u dergelijke uitgebreide privileges zou gekregen hebben, nl. dat u reeds na een week toegang tot kreeg tot uw telefoon, dat u de toelating zou gekregen hebben om de gevangenis te verlaten om met uw familie buiten de gevangenis op publieke plaatsen af te spreken én dat u voor hen een project zou mogen uitwerken in een winkelcentrum waarvoor u twee à drie keer per week opnieuw de gevangenis mocht verlaten. Daarenboven zijn deze vergaande privileges weinig aannemelijk gezien het doel van dergelijke illegale detentie net is om de aanhouding en de vasthouding geheim te houden, zodat het niet algemeen geweten is wie er wordt vastgehouden en waar ze worden vastgehouden. De SBU en de neonazigroepering die uw detentie in haar opdracht uitvoerde, brengen immers hun hele operatie of systeem van illegale detentie in het gedrang wanneer u ze op dergelijke gemakkelijke wijze de kans zouden geven om met de buitenwereld contact te hebben of te maken.

Aansluitend kan nog worden opgemerkt, dat de wijze waarop u uw contact met de buitenwereld beschreef tijdens uw periode van illegale detentie (zie supra.) onverzoenbaar is met de wijze waarop illegale aanhoudingen van de SBU door getuigenissen beschreven worden in de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo bevat het rapport "“You Don’t Exist” Arbitrary Detentions, Enforced Disappearances, and Torture in Eastern Ukraine" van de mensenrechtenorganisaties Amnesty International en Human Rights Watch verscheidene getuigenissen van situaties van illegale detentie door de SBU in Kharkov. Deze getuigenissen van ex-gevangenen in illegale detentiecentra van de SBU bevatten niets dat er op wijst dat ze tijdens hun periode van illegale detentie de gevangenis konden verlaten, of regelmatig contact konden hebben met de buitenwereld. Integendeel, er wordt vastgesteld dat de SBU deze individuen vasthield voor een periode van 6 weken tot 15 maanden, zonder dat ze in deze periode een advocaat mochten zien of contact mochten hebben met de buitenwereld. Het feit dat u een situatie beschrijft die hier volkomen haaks op staat, nl. een situatie waarbij u 4 maal contact had met uw familie buiten de gevangenis, waarbij u toegang kreeg tot uw telefoon én waarbij u twee à drie keer per week buiten de gevangenis mocht gaan voor het project in het 'Ava Plaza' winkelcentrum, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over de wijze waarop u in het bezit kwam van uw identiteitskaart en uw reispaspoort weinig aannemelijk zijn. Zo beweerde u dat u deze documenten kon verkrijgen omdat er een paspoortdienst aanwezig was in het 'Ava Plaza' winkelcentrum én u op deze plek reeds voor uw illegale aanhouding samen met uw gezin was geweest om verscheidene identiteitsdocumenten in te scannen. U stelde dat u er tijdens uw aanhouding in slaagde om uw aanhouders ervan te overtuigen om een interieurproject op te starten in het winkelcentrum én u dat project zou moeten uitwerken. U zou dan verschillende keren per week onder bewaking naar dat winkelcentrum gegaan zijn en gebruik gemaakt hebben van een afleidingsmaneuver – u vertelde de bewaker dat u naar het dak moest gaan en het niet mogelijk was om dit met twee personen te doen – om uw documenten aan te vragen bij deze dienst. U zou dan nadien uw documenten betaald hebben met de financiële steun van een vriend die St. (...) heet. Deze persoon zou tevens uw verblijf na uw ontsnapping geregeld hebben (CGVS, pg. 11 & 12). Dergelijk relaas komt bijzonder gekunsteld en weinig aannemelijk over. Zoals reeds eerder werd opgemerkt is het onaannemelijk dat u tijdens uw illegale detentie verschillende malen de gevangenis zou mogen verlaten en op openbare plekken zou mogen komen (zie supra). Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat de extreme neonazistische groepering die u aanhield met u zou willen samenwerken om geld te verdienen wanneer zij u als een politieke vijand beschouwen. U beschreef immers tijdens uw persoonlijk onderhoud hoe dergelijke groeperingen actie voerden en omgingen met politieke tegenstanders. U verklaarde dat ze swastika's verspreiden in de stad en dat ze beelden vernielden. U vertelde tevens hoe u het lijk van een persoon aan een kerk zag hangen en zij hiervoor verantwoordelijk waren (CGVS, pg. 3). Het is voorts weinig aannemelijk dat deze neonazistische groepering, indien zij tijdens uw vasthouding toch met u

naar dergelijk winkelcentrum zouden geweest zijn voor een interieurproject, u ook maar één seconde uit het oog verloren zou hebben én u er met een simpel excuus in zou geslaagd zijn om naar het bedrijf of dienst te gaan om uw identiteitsdocumenten aan te vragen.

Ten slotte, is het weinig logisch en bijzonder vreemd dat u überhaupt identiteitsdocumenten zou aanvragen om op legale wijze het land te verlaten wanneer u vervolgd vreesde te worden door de overheid. U verklaarde immers dat u was aangehouden in opdracht van de SBU door een neonazistische groepering en uw bewaker u tijdens uw detentie vertelde dat u geseind stond (CGVS, pg. 13). In het licht van deze verklaringen is het bijzonder vreemd dat u tijdens uw periode van illegale detentie identiteitsdocumenten zou proberen aanvragen hebben, gezien u zich op deze manier opnieuw kenbaar zou gemaakt hebben bij dezelfde overheid in wiens opdracht u illegaal gearresteerd was en vervolgd werd. Aansluitend op het voorgaande is het weinig logisch dat u probeerde om het land op legale wijze te verlaten. Wanneer u het land op dergelijke wijze met officiële documenten verlaat, stelt u zich immers bloot aan grenscontroles en vergroot u net het risico om opnieuw aangehouden te worden door de autoriteiten. Indien u werkelijk illegaal zou aangehouden zijn door de SBU en u hierbij te weten kwam dat u geseind stond (zie supra.), kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u net alle contact met de autoriteiten zou vermijden – en u geen documenten zou aanvragen bij de overheid wanneer u zich nog in een situatie van illegale detentie bevindt – en dat u zou proberen om op illegale wijze het land te verlaten.

In het licht van bovenstaande vaststellingen, met name dat u weinig logische of weinig aannemelijke verklaringen aflegde over de manier waarop u tijdens uw vasthouding contact hield met de buitenwereld, dat de wijze waarop u uw contact met de buitenwereld beschreef tijdens uw periode van illegale detentie onverzoenbaar is met de wijze waarop illegale aanhoudingen van de SBU door getuigenissen beschreven worden in de informatie waarover het CGVS beschikt, dat uw verklaringen over de wijze waarop u in het bezit kwam van uw identiteitskaart en uw reispaspoort weinig aannemelijk zijn en dat het weinig logisch is dat u identiteitsdocumenten zou aanvragen om op legale wijze het land te verlaten wanneer u vervolgd vreesde te worden door de overheid, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, nl. aan het feit dat u zou vervolgd worden door de SBU of aan de SBU gerelateerde neonazistische groeperingen omdat u tijdens de periode van augustus 2014 tot augustus 2018 politiek actief was. Bijgevolg zijn dit geen nieuwe elementen die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitskaart, uw internationaal paspoort en uw vervoersbewijzen (bus en treinticket) bevestigen enkel uw reisweg, identiteit en herkomst uit Kharkov die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft het Oekraïense medisch attest dat u voorlegde in verband met uw pols, dient te worden opgemerkt dat dergelijk attest geen sluitend bewijs kan zijn voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. De arts doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden. Dit attest vormt dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin u deze verwondingen zou hebben opgelopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in X (provincie X) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroept zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2019 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.3. De Raad wijst erop dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 20 juni 2000 door verwerende partij op 28 november 2002 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen, waarbij geoordeeld werd dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas. Verzoekende partij tekende geen beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad van State. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in het kader van haar huidig (volgend) verzoek niet opnieuw verwijst naar de problemen die zij aanhaalde tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming en dat zij haar huidig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij, nadat zij begin jaren 2000 terugkeerde naar Oekraïne, sinds de Maidan revolutie in 2014 politiek actief werd en vreest vervolgd te worden door de veiligheidsdienst of de geheime dienst van Oekraïne (SBU) en een neonazigroepering die met de SBU samenwerkte. Zij verklaart dat zij door deze organisaties op illegale wijze werd vastgehouden omwille van de politieke pamfletten die zij had opgehangen in de straten van de stad Kharkov naar aanleiding van de Maidan revolutie.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van

artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers wordt op uitgebreide wijze vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekende partij zou hebben gekend na haar terugkeer naar Oekraïne en waarop zij haar huidig verzoek steunt. In het bijzonder wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij vervolgd wordt door de SBU of door aan de SBU gerelateerde neonazistische groeperingen omdat zij tijdens de periode van augustus 2014 tot augustus 2018 politiek actief was, aangezien (i) verzoekende partij weinig logische of weinig aannemelijke verklaringen aflegde over de manier waarop zij tijdens haar vasthouding contact hield met de buitenwereld; (ii) de wijze waarop zij haar contact met de buitenwereld beschreef tijdens haar periode van illegale detentie onverzoenbaar is met de wijze waarop illegale aanhoudingen van de SBU door getuigenissen beschreven worden in de informatie waarover het CGVS beschikt; (iii) haar verklaringen over de wijze waarop zij in het bezit kwam van haar identiteitskaart en haar reispaspoort weinig aannemelijk zijn; en (iv) het weinig logisch is dat zij identiteitsdocumenten zou aanvragen om op legale wijze het land te verlaten wanneer zij vervolgd vreesde te worden door de overheid. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

2.2.5.1. Verzoekende partij benadrukt in haar verzoekschrift dat zij werd vastgehouden in een illegale gevangenis en dat er dan ook geen officiële of vaste regels gelden. Verzoekende partij stelt dat *“(h)et CGVS (...) vooringenomen (is) dat het niet kan zijn dat verzoeker werd vastgehouden in een illegale gevangenis”* en dat *“het CGVS de gevangenis waar verzoeker werd vastgehouden af(toetst) met een gevangenis van de SBU, terwijl het hier mogelijks gaat om een niet erkende variant die er andere opvattingen en regels op nahoudt”*.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met het feit dat verzoekende partij verklaarde dat zij in een illegale gevangenis werd vastgehouden. In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat in de door verzoekende partij geschetste context, met name dat zij in opdracht van de SBU in een illegale gevangenis verbleef waar zij naartoe was gebracht door een neonazistische groepering die haar als een politieke vijand beschouwde en dat zij op die plek verschillende malen gefolterd en gemarteld werd, het onwaarschijnlijk is dat zij dergelijke uitgebreide privileges zou gekregen hebben, nl. dat zij reeds na een week toegang kreeg tot haar telefoon, dat zij de toelating zou gekregen hebben om de gevangenis te verlaten om met haar familie buiten de gevangenis op publieke plaatsen af te spreken én dat zij voor hen een project zou mogen uitwerken in een winkelcentrum waarvoor zij twee à drie keer per week opnieuw de gevangenis mocht verlaten. Tevens dient te worden gewezen op de pertinente bemerking van verwerende partij dat deze vergaande privileges bovendien weinig aannemelijk zijn gezien het doel van dergelijke illegale detentie net is om de aanhouding en de vasthouding geheim te houden, zodat het niet algemeen geweten is wie er wordt vastgehouden en waar ze worden vastgehouden, en dat de SBU en de neonaziegroepering die de detentie van verzoekende partij in opdracht van de SBU uitvoerde, hun hele operatie of systeem van illegale detentie in het gedrang zouden brengen wanneer ze verzoekende partij op dergelijke gemakkelijke wijze de kans zouden geven om met de buitenwereld contact te hebben of te maken. Ten slotte wordt door verwerende partij nog verwezen naar een rapport met verscheidene getuigenissen van situaties van illegale detentie door de SBU in Kharkov, waarbij wordt vastgesteld dat de wijze waarop verzoekende partij haar contact met de buitenwereld beschreef tijdens haar periode van illegale detentie onverzoenbaar is met de wijze waarop illegale aanhoudingen van de SBU door getuigenissen beschreven worden. Door louter te benadrukken dat zij werd vastgehouden in een illegale gevangenis waar geen officiële of vaste regels gelden, doet verzoekende partij geen enkele afbreuk aan voormelde motieven van de bestreden beslissing.

2.2.6.1. Waar verwerende partij de wijze waarop zij aan haar identiteitskaarten kwam niet aannemelijk acht, merkt verzoekende partij op dat haar relaas nooit werd geverifieerd, *“terwijl met een snelle opzoeking via het internet men alvast het bestaan van deze officiële dienst kan vaststellen”* (bijlage 3 van het verzoekschrift, *“Internetlink van officiële paspoortdienst te winkelcentrum Ave Plaza”*). Gelet op de omstandigheden is het evenwel niet mogelijk voor verzoekende partij om deze dienst aan te schrijven met een verzoek om het verhaal van verzoekende partij te bevestigen. Daarnaast wijst zij er nog op dat er een McDonald's is in het Ave Plaza (bijlage 4 van het verzoekschrift, *“Internetlink van Mc Donald's in winkelcentrum Ave Plaza”*).

2.2.6.2. De Raad bemerkt evenwel dat in de bestreden beslissing op zich niet betwist wordt dat zich dergelijke paspoortdienst in het winkelcentrum 'Ave Plaza' bevindt, noch dat er zich een McDonald's

bevindt. Wel wordt gemotiveerd dat de verklaringen van verzoekende partij over de wijze waarop zij in het bezit kwam van haar identiteitskaart en haar reispaspoort weinig aannemelijk zijn, aangezien het onaannemelijk is dat zij tijdens haar illegale detentie verschillende malen de gevangenis zou mogen verlaten en op openbare plekken zou mogen komen, het voorts weinig waarschijnlijk is dat de extreme neonazistische groepering die haar aanhield met haar zou willen samenwerken om geld te verdienen wanneer zij haar als een politieke vijand beschouwen en het ten slotte ook niet aannemelijk is dat deze neonazistische groepering, indien zij tijdens de vasthouding van verzoekende partij toch met haar naar dergelijk winkelcentrum zouden geweest zijn voor een interieurproject, haar ook maar één seconde uit het oog verloren zou hebben én verzoekende partij er met een simpel excuus in zou geslaagd zijn om naar het bedrijf of de dienst te gaan om haar identiteitsdocumenten aan te vragen. Het louter bijbrengen van informatie waaruit blijkt dat er zich een paspoortdienst en een McDonald's bevinden in het 'Ava Plaza' winkelcentrum (bijlagen 3 en 4 van het verzoekschrift), hetgeen op zich niet betwist wordt in de bestreden beslissing, volstaat allerminst om voormelde motivering in een ander daglicht te stellen.

2.2.7.1. Verder merkt verzoekende partij nog op dat zij tijdens haar interview het adres meedeelde waar zij illegaal werd vastgehouden. Zij wijst erop dat met een simpele opzoeking via *Google Street View* men dit gebouw kan waarnemen (bijlage 7 van het verzoekschrift, "*Google street view beeld illegale gevangenis*") waar men duidelijk een gewapende bewaker opmerkt. Verzoekende partij stelt dat het voor de buitenwereld gaat om een geldwisselkantoor terwijl in de kelders van dit gebouw een illegale gevangenis is waar zij werd vastgehouden. Voorts voegt verzoekende partij als bijlage nog enkele verklaringen als bijlage bij haar verzoekschrift die haar gevangenschap bevestigen (bijlage 5, "*Verklaring vanwege E. Z. (...)*") en bijlage 6, "*Verklaring vanwege E. G. (...)*").

2.2.7.2. De Raad is evenwel van oordeel dat deze door verzoekende partij bijgebrachte stukken geenszins volstaan om het door haar voorgehouden asielrelaas aan te tonen. Wat betreft de afbeelding afkomstig van *Google Street View* (bijlage 7 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat hieruit niet kan worden opgemaakt dat dit gebouw een illegale gevangenis herbergt en nog minder dat verzoekende partij hier zou zijn vastgehouden. Wat betreft het gegeven dat op de afbeelding een gewapende bewaker kan worden opgemerkt, duidt de Raad erop dat, zoals verzoekende partij zelf aangeeft, het gebouw een geldwisselkantoor betreft, hetgeen eveneens de aanwezigheid van een gewapende bewaker kan verklaren. Wat voorts nog de bijgebrachte verklaringen betreft (bijlagen 5 en 6 van het verzoekschrift, waarvan de vertaling ter terechtzitting wordt neergelegd), duidt de Raad erop dat aan dergelijke getuigenissen opgesteld door kennissen van verzoekende partij geen objectief karakter kan worden toegekend. Deze getuigenissen volstaan dan ook geenszins om de door verzoekende partij voorgehouden problemen aan te tonen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij nog opmerkt dat zij Nederlandse les volgt (bijlage 8 van het verzoekschrift, "*Attesten Nederlandse les*") en een job op het oog heeft in navolging van een gunstig sollicitatiegesprek (bijlage 9 van het verzoekschrift, "*Job-aanbod bij ACTUM SERVICES*"), dient door de Raad te worden opgemerkt dat dit alles niet relevant is bij de beoordeling van onderhavige verzoek om internationale bescherming. De Raad gaat in deze enkel na of verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, voor het overige in haar verzoekschrift blijft steken in loutere vergoelijkungen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.10. Wat ten slotte nog de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. *In casu* dient evenwel te worden vastgesteld dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier, met name de "*COI Focus*" betreffende "*Oekraïne. Veiligheidssituatie Oekraïne uitgezonderd de Krim*" van 19 februari 2019 (administratief dossier, stuk 12, map landeninformatie, deel 2), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in de stad Kharkov in de provincie Kharkov waarvan verzoekende partij afkomstig is

op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van de subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

2.2.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.12. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een bundel stukken neerlegt dat aanvangt met een document getiteld "FICHE Nr. 281.10 – JAAR 2019" stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT